

2 de desembre de 2025

El secretari del Govern

Acord

del Govern pel qual s'aprova la memòria preliminar de l'Avantprojecte de Llei de simplificació de tràmits en l'àmbit urbanístic i ambiental

L'article 36.2 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, estableix que la tramitació d'un projecte de Llei requereix l'acord previ del Govern sobre l'oportunitat de la iniciativa i s'inicia a proposta del departament o els departaments interessats, als quals correspon d'elaborar l'avantprojecte de Llei corresponent.

L'Acord del Govern de 22 de gener de 2019, relatiu a l'oportunitat de les iniciatives legislatives del Govern i a la seva consulta pública, determina que l'acord previ del Govern sobre l'oportunitat d'elaborar un avantprojecte de Llei ha de contenir una memòria preliminar, i n'estableix el contingut.

A proposta del conseller de la Presidència, el Govern

Acorda:

Aprovar la memòria preliminar de l'Avantprojecte de Llei de simplificació de tràmits en l'àmbit urbanístic i ambiental, que s'annexa.

Annex

Memòria preliminar de l'Avantprojecte de llei de simplificació de tràmits en l'àmbit urbanístic i ambiental

1. Els problemes que es pretenen solucionar

L'ordenament jurídic en matèria urbanística i ambiental estableix un conjunt de procediments i tràmits (llicències, autoritzacions i avaluacions) que tenen com a finalitat protegir l'interès general, garantint un desenvolupament territorial sostenible, la protecció del medi ambient i la seguretat de les persones.

Tanmateix, amb el pas del temps, s'ha detectat que determinats procediments, especialment els vinculats a projectes d'una certa envergadura o complexos, presenten una sèrie de problemes que generen efectes no desitjats, com ara:

a) Procediments excessivament lents i complexos. La tramitació de determinats expedients urbanístics i ambientals resulta desmesuradament llarga. Les causes principals d'aquesta disfunció són:

- Un disseny procedimental concebut en una lògica presencial i no digital, que no aprofita les possibilitats que ofereix la tecnologia per a una tramitació simultània i més àgil.
- L'exigència de tràmits successius quan podrien ser concurrents, i la multiplicitat d'informes sectorials que no sempre aporten valor afegit o que es podrien integrar.

b) Obstacles a l'inici d'activitats econòmiques. Les demores i càrregues burocràtiques tenen un impacte negatiu directe en la competitivitat del teixit econòmic. Projectes d'inversió en sectors clau com la indústria o l'habitatge es veuen retardats, la qual cosa genera costos d'oportunitat i desincentiva la inversió a Catalunya.

c) Desfasament i sobrecàrrega normativa. La normativa catalana, en transposar o desenvolupar normativa estatal o europea, sovint ha afegit tràmits addicionals no sempre necessaris. Aquesta pràctica no només incrementa els costos per a administracions i promotors, sinó que també genera inseguretat jurídica quan la normativa bàsica es modifica i la catalana queda desactualitzada.

En síntesi, la situació actual es caracteritza per una complexitat i durada excessives de certs tràmits, que frenen iniciatives econòmiques i que es veuen agreujades per una manca d'adaptació de la normativa a les possibilitats que genera un entorn digital.

2. Els objectius que es volen assolir

Per donar resposta als problemes identificats, s'han d'assolir els objectius estratègics següents:

- a) Garantir la proporcionalitat de la intervenció pública. Adequar les càrregues administratives i la intensitat del control als riscos reals de cada activitat, per reduir tràmits innecessaris i agilitzar els terminis de resolució.
- b) Fomentar la corresponsabilitat i la col·laboració publicoprivada. Impulsar mecanismes que permetin una participació més activa dels promotors i tècnics en l'acreditació del compliment normatiu, sota un marc clar de responsabilitat i supervisió pública.
- c) Assegurar l'adequació de la normativa a la diversitat territorial. Tenir en compte les particularitats dels diferents municipis, especialment els de caràcter rural, per tal que els instruments d'ordenació siguin flexibles i s'adaptin a la seva realitat.
- d) Reforçar la confiança ciutadana i la transparència. Establir procediments més clars, predictibles i accessibles que millorin la percepció sobre l'eficàcia de les institucions i ofereixin més seguretat jurídica.

L'assoliment d'aquests objectius connecta directament amb les prioritats estratègiques del Govern. D'una banda, s'alinea amb la prioritat 4 del Pla de Govern de la XV legislatura, relativa al "bon govern, seguretat i millors serveis públics", per tal de reforçar els valors de transparència, responsabilitat i eficiència en l'Administració. D'una altra, existeix un alineament ple amb el pla Catalunya Lidera (2025-2030), l'estratègia transversal aprovada pel Govern per promoure un model de prosperitat compartida i convertir Catalunya en una regió capdavantera a Europa, ja que s'inscriu en el bloc estratègic de bon govern del pla Catalunya Lidera, que aposta per garantir un marc de seguretat jurídica i estabilitat per afavorir l'activitat econòmica, proporcionant eines de simplificació i eficiència administrativa.

A més, el Govern de la Generalitat ha impulsat una estratègia de transformació i millora dels serveis públics, posant èmfasi en la simplificació de processos i la racionalització de tràmits per afrontar amb eficàcia i eficiència els nous reptes. L'Acord GOV/217/2024, de 8 d'octubre, adoptat a proposta del Departament de la Presidència, per tal d'impulsar l'estratègia de reforma de l'Administració, ja recull la necessitat de revisar models, estructures i procediments per fer-los més àgils i eficients, dins de la voluntat del Govern d'actualitzar la gestió pública i respondre a les necessitats socials i econòmiques actuals. En aquesta línia, una de les mesures identificades per la Comissió d'Experts per a la Reforma de l'Administració (CETRA) és precisament simplificar els procediments urbanístics i ambientals, impulsant modificacions legals per agilitzar la tramitació del planejament, les llicències urbanístiques i les avaluacions ambientals, i reforçant, alhora, la figura de les declaracions responsables. Cal dur a terme, per tant, un esforç estratègic més ampli per modernitzar l'Administració i reduir càrregues burocràtiques.

3. Les possibles solucions alternatives normatives i no normatives

Per tal d'assolir els objectius establerts s'han identificat les opcions següents:

a) Opció de “no fer res” o mantenir la situació actual. Aquesta primera alternativa suposaria no emprendre cap reforma normativa, és a dir, continuar aplicant exclusivament el marc vigent (text refós de la Llei d'urbanisme de 2010, Llei 20/2009 i normativa concordant, amb les adaptacions organitzatives i tecnològiques que l'Administració ja pugui fer internament). Aquesta opció de mantenir l'*statu quo* comportaria, tanmateix, la impossibilitat material de reduir els terminis de tramitació i de simplificar els procediments urbanístics i ambientals, ja que algunes de les càrregues actuals deriven directament de mandats legals vigents. Sense modificacions normatives, l'Administració es veuria obligada a continuar exigint tots els tràmits preceptius establerts per la llei, fins i tot els que s'han identificat com a prescindibles o redundants.

Cal assenyalar que, efectivament, s'estan duent a terme accions de millora interna (digitalització dels processos, integració de sistemes d'informació, etc.) en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat i d'altres administracions, en la línia de fer més eficient l'Administració. No obstant això, aquestes mesures no normatives per si soles no serien suficients. L'opció de no-intervenció legislativa suposaria mantenir un marc jurídic que continuaria generant incerteses i demores i, per tant, preservaria els problemes detectats (procediments lents, barreres a activitats econòmiques i manca d'actualització normativa). Aquesta alternativa, doncs, no és congruent amb els objectius plantejats ni amb els compromisos de bon govern assumits pel Govern.

b) Opció d'actuar sobre la problemàtica explicitada per mitjà d'instruments no regulatoris. En altres paraules, buscar de superar la problemàtica existent amb l'impuls i implementació d'altres mecanismes o instruments que, sense la intervenció normativa prèvia, permetin el desenvolupament normal de l'activitat en els àmbits sobre els quals s'actua sense posar en risc o en perill els béns jurídics que cal protegir.

En aquest sentit, es podria valorar l'impuls de possibles fórmules de col·laboració, i introduir, de manera ordenada i sota control públic, mecanismes de col·laboració amb entitats acreditades que puguin intervenir en el control o la certificació de determinades actuacions, de manera que la seva participació pugui contribuir a agilitzar la tramitació o simplificar el règim d'intervenció administrativa, sense reduir els nivells de garantia ni les potestats de control de l'Administració.

Sens perjudici que opcions com l'exposada poden coadjuvar en l'assoliment dels objectius, la necessitat de definir prèviament un perímetre clar d'actuació comporta que actuacions com aquesta no puguin constituir *per se* fórmules idònies per donar resposta a la problemàtica

existent (o no fer-ho sense les garanties necessàries) si no existeix prèviament una revisió de la reglamentació del marc d'actuació concret.

c) L'alternativa normativa preferida: aprovació d'una llei. Es considera que l'eina més eficaç és una norma amb rang de llei, ja que permet modificar de manera coherent i transversal la legislació vigent en matèria urbanística i ambiental. Aquesta llei podria incloure, entre d'altres, les següents mesures concretes que se sotmeten a valoració:

- **Reduir els tràmits i les càrregues innecessàries.** Amb l'anàlisi detallat dels procediments actuals, identificar els tràmits que podrien resultar redundants o de baix valor afegit, i estudiar la possibilitat d'excloure o integrar determinats passos quan ja hi hagi garanties equivalents per altres vies o instruments.
- **Agilitzar els terminis de tramitació i resolució.** Explorar fórmules per reduir la durada global dels procediments urbanístics i ambientals, i promoure la tramitació concurrent i l'ús de mitjans electrònics, sense comprometre la qualitat tècnica ni la seguretat jurídica.
- **Clarificar la responsabilitat i l'abast dels informes tècnics de part.** Estudiar la necessitat d'establir un règim específic que determini els efectes jurídics, l'abast i les responsabilitats associades als informes tècnics o certificats que puguin ser aportats pels interessats, amb la finalitat de garantir la seguretat jurídica i la fiabilitat d'aquests documents.
- **Adequar els instruments urbanístics als diferents contextos territorials.** Analitzar la possibilitat de crear figures de planejament simplificat adreçades a municipis petits o de caràcter rural, que permetin una ordenació més flexible, proporcionada i adaptada a la realitat socioeconòmica.

Ahora, i ja de forma específica, en l'àmbit urbanístic, es valorarà la introducció de modificacions al marc normatiu vigent, amb la finalitat de racionalitzar els règims d'intervenció i adequar la intensitat del control administratiu a la naturalesa de les actuacions. Entre altres possibilitats, es podria ampliar les actuacions sotmeses a comunicació, així com revisar els procediments existents per eliminar tràmits redundants i reforçar la corresponsabilitat tècnica dels promotors.

Igualment, en aquesta nova conceptualització del marc regulatori, es preveu estudiar la incorporació de mecanismes de col·laboració amb entitats o professionals acreditats que puguin intervenir en la verificació o certificació prèvia dels projectes, de manera que, en determinats supòsits, aquesta intervenció pugui facilitar un règim de tramitació més àgil o simplificat, sempre amb el manteniment de les garanties materials i la supervisió pública corresponent.

En l'àmbit ambiental, es planteja l'actualització i harmonització dels procediments de prevenció, control i avaluació ambiental, per adequar-los al marc estatal i europeu i reduir duplicitats o solapaments amb altres autoritzacions. També es valorarà la possibilitat d'establir procediments diferenciats segons el grau d'incidència ambiental, així com mecanismes de coordinació interadministrativa que permetin una tramitació més coherent i eficaç.

Finalment, es podrien preveure mesures de caràcter organitzatiu i tecnològic que donin suport a la simplificació normativa, com ara la digitalització de determinats procediments o la millora dels sistemes d'informació i seguiment dels expedients. Aquestes mesures haurien de permetre una aplicació progressiva i eficaç de les reformes que s'adoptin.

Cal destacar que la via legislativa no exclou que posteriorment es puguin desenvolupar disposicions de rang reglamentari per desplegar-ne aspectes concrets. És a dir, un cop aprovada la llei marc, el Govern podria dictar reglaments o protocols tècnics en matèria urbanística i ambiental per concretar detalls procedimentals o tècnics que facilitin l'execució de la simplificació. Tanmateix, aquests desenvolupaments serien complementaris: el nucli de les reformes (supressió de tràmits, nous règims de llicència o comunicació, etc.) s'inclourà necessàriament en la llei.

4. Els impactes més rellevants de les opcions considerades

Tal com s'ha exposat, l'opció de "no fer res", de dur a terme actuacions que comportin una intervenció no normativa prèvia o de confiar només en millores organitzatives, no permet assolir els objectius de la iniciativa. Així doncs, l'anàlisi d'impactes se centra en l'opció preferida.

a) Impacte sobre l'Administració de la Generalitat

La posada en marxa d'aquesta iniciativa legal suposa racionalitzar actuacions que ja es duen a terme i eliminar tasques que actualment consumeixen temps per exigència normativa. De fet, moltes de les obligacions essencials que es derivaran de la llei (per exemple, implantar sistemes de tramitació més àgils, admetre informes de part, coordinar tràmits entre departaments) ja estan alineades amb requeriments europeus, estatals o amb iniciatives internes en curs. En aquest sentit, l'Administració de la Generalitat ja disposa de processos de modernització —com l'establiment de la finestra única i la digitalització integral de procediments—, que serviran de base per a l'execució de la nova norma.

Es preveu, però, que la implementació de la llei comporti una adaptació temporal a les noves tasques de gestió immediatament després de la seva aprovació, mitjançant, si escau, instruccions, guies i manuals de procediment. Igualment, s'hauran d'actualitzar les plataformes

digitals (per exemple, modificar aplicacions tecnològiques per admetre nous formularis, integrar fluxos entre organismes, etc.).

A mitjà i llarg termini, l'impacte esperat és clarament positiu: la simplificació de tràmits alliberarà temps i recursos, la qual cosa permetrà als empleats públics focalitzar-se en tasques de major valor afegit (com la inspecció i el control efectius, la planificació estratègica o l'atenció proactiva als ciutadans), en lloc de dedicar-se a tràmits burocràtics rutinaris. El reforç de la col·laboració amb els promotors (via declaracions responsables, certificacions i informes de part) també implica que part del treball de preparació recaurà en aquests, i l'Administració podrà centrar-se en la verificació i sanció en cas d'incompliment, en comptes de revisar exhaustivament *a priori* tota la documentació. Tot plegat contribuirà a una Administració més lleugera i eficient.

Finalment, convé assenyalar que aquesta iniciativa s'emmarca en les prioritats de bon govern del Pla de Govern i del pla Catalunya Lidera, per la qual cosa compta amb el suport polític i l'impuls transversal de tot el Govern. El departament o departaments competents en urbanisme i medi ambient en lideraran l'execució, però amb la col·laboració del departament competent en matèria d'administració digital i d'altres àrees, fet que afavorirà una implementació integrada i exitosa. En síntesi, l'impacte sobre la Generalitat és assumible i, sobretot, beneficiós en termes d'eficiència interna i de millora del servei públic ofert.

b) Impacte sobre les administracions locals, tenint en compte la seva dimensió i el règim especial de Barcelona

Les administracions locals —i en particular els ajuntaments— tenen un paper central en l'aplicació diària de la normativa urbanística i, en part, de la normativa ambiental. La llei de simplificació tindrà, per tant, incidència directa en els procediments municipals, però es considera que globalment aquesta incidència serà positiva i sostenible per als ens locals.

D'entrada, les noves obligacions essencials que comportarà la implantació d'un sistema simplificat ja deriven en bona mesura de marcs superiors que els ajuntaments han de complir. Molts ajuntaments han hagut d'adaptar-se en els darrers anys a noves dinàmiques com les derivades de l'administració electrònica o de la implantació dels règims de comunicació i declaració responsable, i la llei els proporcionarà eines addicionals per complir aquestes obligacions de manera més eficient. Per exemple, la substitució de llicències per comunicacions en determinats supòsits alleujarà la càrrega de treball dels ajuntaments, que no hauran de dedicar personal i temps a tramitar permisos per a activitats de poc impacte, i podran destinar aquests recursos a fer un control a posteriori o a tramitar expedients de major envergadura. Així mateix, l'admissió d'informes tècnics de part agilitzarà la concessió de llicències, i els ajuntaments podran resoldre sense esperar informes propis en alguns casos, la qual cosa reduirà endarreriments.

Quant a l'impacte en els municipis rurals, es preveu positiu, atès que es planteja la possibilitat de crear figures de planejament simplificat adreçades a municipis petits o de caràcter rural, que permetin una ordenació més flexible, proporcionada i adaptada a la realitat socioeconòmica.

Quant a les administracions supramunicipals (diputacions i consells comarcals) i als organismes amb competències territorials especials, l'únic l'impacte que la iniciativa pot requerir, i només en alguns supòsits, és ajustar els procediments de suport o assessorament que presten als ajuntaments, però no s'anticipen dificultats significatives. A més, la simplificació pot alliberar recursos d'aquests ens supralocals, que podran reorientar-los a tasques de coordinació, formació i supervisió.

Pel que fa al règim especial de la ciutat de Barcelona, no es preveu cap incidència específica que requereixi tractament diferenciat. La proposta normativa és d'abast general i s'aplicarà igualment a tots els municipis, inclosa Barcelona, sense modificar competències ni atribucions del seu règim jurídic singular. Les mesures de simplificació s'integraran en l'activitat ordinària de l'Ajuntament de Barcelona de la mateixa manera que en la resta. De fet, Barcelona ha estat sovint capdavantera en iniciatives de digitalització i millora administrativa, per la qual cosa és previsible que incorpori amb facilitat els canvis i, fins i tot, serveixi de model per a altres municipis en algunes pràctiques. Per exemple, Barcelona té una regulació pròpia de les entitats col·laboradores de l'Ajuntament de Barcelona per a la verificació i el control urbanístic de les obres.

En resum, l'impacte sobre les administracions locals serà fonamentalment positiu, ja que la simplificació tendeix a reduir les càrregues burocràtiques per a aquestes entitats i a millorar la relació amb la ciutadania i empreses del seu territori (que percebran els ajuntaments com a més àgils). Amb el degut acompanyament i transició, els ens locals podran implementar la reforma sense tensions excessives i en sortiran reforçats en la seva capacitat de gestió.

c) Impacte sobre les mesures d'intervenció administrativa i des de la perspectiva de la reducció de càrregues administratives per a la ciutadania i per a les empreses

L'objectiu primordial d'aquesta iniciativa és precisament reduir les càrregues administratives innecessàries que avui suporten els administrats (ciutadans, professionals i empreses) en matèria urbanística i ambiental. Per tant, s'anticipa que l'impacte en aquest àmbit serà positiu i significatiu. La nova regulació no introduirà noves obligacions per als subjectes privats, sinó tot el contrari: en simplificarà o eliminarà algunes de les existents.

En concret, per a la ciutadania en general (particularment persones que sol·liciten llicències d'obres menors, llicències ambientals, etc.), la llei comportarà tràmits més simples i ràpids. Això es traduirà en un estalvi de temps (menys esperes per obtenir permisos) i, possiblement, un estalvi econòmic, ja que menys tràmits solen implicar menys costos directes i indirectes. La

transparència i la traçabilitat millorades també faran que el ciutadà hagi de dedicar menys esforç a informar-se sobre l'estat del seu expedient, ja que rebrà notificacions proactives o podrà consultar en línia l'avanç.

Per a les empreses i professionals (promotors immobiliaris, industrials, enginyers, arquitectes, etc.), l'impacte també serà molt beneficiós. Un entorn amb menys burocràcia facilita l'activitat econòmica: projectes que abans restaven aturats mesos a l'espera d'un conjunt de permisos en cadena ara podran iniciar-se abans. Com a conseqüència, es guanyaran oportunitats de negoci i es reduiran costos d'oportunitat. A tall d'exemple, l'estandardització de documentació tècnica i la supressió de determinats tràmits podrien arribar a reduir de manera significativa els terminis en tramitacions complexes.

Cal subratllar que la simplificació no eximirà els particulars i empreses de complir la normativa de fons (urbanística, ambiental, de seguretat, etc.), sinó que simplement en farà més senzilla l'acreditació i el control. Les persones promotores continuaran havent de contractar professionals qualificats per certificar els seus projectes i fer-los conformes a llei; la diferència és que l'Administració confiarà més en aquests certificats inicialment i concentrarà els esforços a comprovar-los i, si escau, exigir-ne responsabilitats davant inexactituds o falsedats. Per als administrats que actuïn de bona fe i compleixin la norma, això significarà menys traves i duplicacions; per als que la incompleixin, la normativa estableix igualment mecanismes de detecció i sanció.

En definitiva, l'impacte per als usuaris dels serveis administratius serà una reducció de càrregues notable: menys documents a presentar, menys desplaçaments, procediments més curts i comprensibles, i més certesa sobre els terminis. Tot això contribuirà a un clima més favorable per a l'activitat econòmica i per a la interacció ciutadana amb l'Administració, fet que augmentarà la satisfacció i la confiança en les institucions.

d) Altres impactes econòmics, socials o ambientals rellevants

A banda de la reducció de càrregues ja comentada (amb el consegüent impacte econòmic positiu), convé considerar altres efectes col·laterals de la iniciativa:

- **Impacte econòmic i en la innovació.** La nova llei pot esdevenir un catalitzador de progrés econòmic. En facilitar l'execució de projectes urbanístics (per exemple, promocions d'habitatge, parcs logístics i equipaments) i projectes amb component ambiental (plantes de tractament de residus, instal·lacions d'energies renovables, etc.), s'estaran impulsant sectors clau de l'economia. Cada mes de reducció en el procés d'aprovació d'un pla urbanístic o d'una llicència d'obres implica avançar inversions, crear ocupació abans i oferir serveis a la societat amb menys demora. A més, un marc més àgil atraurà inversió externa: empreses d'altres indrets veuran Catalunya com un entorn

més amigable on instal·lar-se, en comparació amb regions amb tràmits més lents. També es pot esperar un impacte positiu en la innovació tecnològica, ja que part de la implementació de la llei requerirà sistemes digitals avançats i fomentarà l'ús de dades obertes sobre planejament, medi ambient, etc., que tercers poden reutilitzar per desenvolupar solucions.

- **Impacte social i sobre la cohesió territorial.** La simplificació en matèria urbanística pot afavorir la creació d'habitatge i equipaments en terminis més curts, fet que pot contribuir indirectament a pal·liar necessitats socials (habitatge assequible, infraestructures educatives i sanitàries, etc.). D'altra banda, la introducció d'un instrument de planejament per a municipis rurals té un clar component de cohesió territorial, ja que dota aquestes comunitats de més capacitat d'ordenació i desenvolupament local. Així, es poden facilitar projectes al món rural que generin activitat i fixin població.
- **Impacte ambiental.** Des de la perspectiva de la protecció del medi ambient, l'impacte de la llei es valora com a neutral o positiu. És important subratllar que la simplificació proposada no implicarà en cap cas rebaixar els estàndards ambientals vigents ni excloure projectes de l'avaluació d'impacte ambiental quan aquesta sigui exigible. Les modificacions aniran orientades a eliminar burocràcia ineficient, però mantenint les garanties materials: per exemple, es reduiran tràmits o es concentraran informes, però no es dispensarà cap projecte de complir els requisits ambientals ni de sotmetre's al control escaient. Per tant, no es preveuen impactes ambientals adversos derivats de la norma. En resum, la iniciativa és compatible amb la preservació ambiental i fins i tot pot contribuir als objectius de sostenibilitat i transició ecològica del país, tal com s'emmarca dins les prioritats del Pla de Govern i del pla Catalunya Lidera (que inclouen la transició verda com a pilar fonamental).

En definitiva, l'avaluació inicial dels impactes indica que la nova llei de simplificació tindrà un efecte favorable en l'economia, beneficis per al teixit social i territorial i respectuós amb el medi ambient, sense perjudicis apreciables. El balanç entre els beneficis esperats (acceleració del creixement econòmic sostenible, millora de l'eficiència pública, reducció de càrregues i foment de la confiança institucional) i els costos o riscos (adaptació administrativa inicial i necessitat de vigilància en els nous mecanismes de control) es valora com a clarament positiu. Aquesta iniciativa s'alinea amb les polítiques públiques de bon govern i de competitivitat, i contribuirà a assolir els fins d'interès general perseguits.

5. La procedència d'efectuar una consulta pública prèvia i altres formes de participació

De conformitat amb l'Acord del Govern de 22 de gener de 2019, sobre l'oportunitat de les iniciatives legislatives i la seva consulta pública, correspon dur a terme una consulta pública prèvia en l'elaboració dels avantprojectes de llei, llevat d'iniciatives estrictament organitzatives,

pressupostàries o quan estigui justificat per raons greus d'interès públic; en particular, d'ordre públic, de seguretat pública o de salut pública. Aquest mecanisme dona compliment, igualment, als principis de transparència i participació ciutadana que recullen els articles 64 i 69 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, especialment pel que fa a garantir la participació en l'elaboració de les normes i en la formulació de les memòries d'avaluació *ex ante*.

En coherència amb aquests preceptes, es considera necessari i procedent obrir una consulta pública prèvia a la redacció de l'Avantprojecte de Llei de simplificació de tràmits en l'àmbit urbanístic i ambiental. L'objectiu de la consulta serà recollir les opinions, propostes i aportacions de la ciutadania i dels actors afectats sobre els problemes identificats, els objectius perseguits i les possibles solucions a adoptar. Aquest procés participatiu inicial permetrà incorporar perspectives diverses i detectar aspectes rellevants abans de concretar la redacció de la norma.

La consulta pública es durà a terme mitjançant el portal web Participa gencat, accessible a tota la ciutadania. Es publicarà en aquest portal el document de consulta (que inclourà aquesta memòria preliminar) i s'obrirà un termini perquè qualsevol persona, entitat o col·lectiu pugui enviar comentaris i propostes. Amb la finalitat d'assegurar una participació àmplia i plural, es donarà difusió específica de la consulta als grups i institucions més directament interessats, entre els quals cal comptar, en especial, els col·legis professionals afectats i les entitats municipalistes (Federació de Municipis de Catalunya i Associació Catalana de Municipis i l'Associació de Micropobles de Catalunya). També es portarà a terme la publicació d'anuncis a la pàgina web de la Direcció General d'Administració Local (portal MUNCAT) i la promoció de la consulta a través de les xarxes socials institucionals, notes de premsa i altres canals de comunicació pública.

Quant al període de consulta, s'estima adequat fixar una durada d'un mes, comptador a partir de la publicació de la memòria preliminar aprovada al portal Participa. Es considera que aquest termini, estàndard en aquest tipus de processos, és suficient per permetre la participació informada de tothom qui ho desitgi. Durant aquest mes, es facilitarà al portal informació clara sobre l'objecte de la consulta i es posaran a disposició materials de suport (per exemple, un resum dels aspectes clau de la iniciativa) per tal d'estimular aportacions de qualitat.

Per enriquir el procés, es publicaran com a documentació addicional informes de referència, com les propostes de la Comissió d'Experts per a la Reforma de l'Administració (CETRA).

Un cop finalitzat el termini de consulta, el departament promotor de la iniciativa analitzarà totes les aportacions rebudes. En compliment del que disposa la normativa de transparència, es farà pública al mateix portal Participa una memòria de síntesi o informe de retorn, en què es valoraran les propostes presentades i s'indicarà, en el cas que es decideixi portar a terme l'opció preferida, quines s'incorporen (totalment o parcialment) al text de l'avantprojecte o s'han

tingut en compte en la seva elaboració, i quines no, amb una breu justificació en aquest darrer cas. Aquesta retroalimentació contribuirà a la transparència del procés i a justificar l'opció final adoptada.

Finalment, cal indicar que, també en el cas que es decideixi portar a terme l'opció preferida, es valorarà emprar eines i canals de participació complementaris als previstos legalment si es considera oportú i viable. En aquest sentit, durant el procés d'elaboració de l'avantprojecte de llei es podrien organitzar, per exemple, sessions informatives o taules rodones amb experts acadèmics, representants dels col·legis professionals afectats (arquitectes, enginyers, advocats urbanistes, ambientòlegs, etc.), sectors econòmics interessats (promotors, cambres de comerç, patronals i sindicats) i entitats ambientalistes, per tal de contrastar propostes i enriquir el text.

En conclusió, s'afirma la procedència d'efectuar la consulta pública prèvia a aquesta iniciativa legislativa, d'acord amb el marc legal vigent i l'interès a involucrar la societat en les reformes que l'afecten. La consulta es desenvoluparà en els termes descrits, garantint la màxima transparència i difusió, i els seus resultats es tindran en compte en la redacció definitiva de l'Avantprojecte de llei de simplificació de tràmits en l'àmbit urbanístic i ambiental, abans del sotmetiment a informació pública i tramitació parlamentària.